

Πρώτες ποδηλασίες

Πάλι το Buck φώναξε το μπ για ποδηλασία. Το άκουσε, απάντησε ότι θα κάναμε σχετικά μεγάλη ποδηλασία· όμως ήθελε να ρωτήσει το κμμ για το δρόμο. Του έφερε έναν χάρτη του περασμένου αιώνα· “Να πας το δρόμο για Γκύστρο, πριν περάσεις το μώλο Παύλου¹, στρίψε αριστερά σε στενότερο δρόμο. Το βλέπεις;” Ναί, το είδε. “Λοιπόν, ακολούθησε το δρόμο ώστε να περάσεις το χωριό Βίκεντορφ, κατευθίαν προχωράς, και μετά θα βγείς στο δρόμο που οδηγεί πέρα από το νοσοκομείο στο κέντρο. Θα είναι γύρω στα 18 χλμ.”

Μάζεψε το μπ τα πράγματά του και χαιρέτησε το Buck· χαρούμενα ξεκίνησαν και απόλαυσαν τη πρασινάδα. Με 13 βαθμούς έκανε σχετικά κρύο· γιαυτό το μπ άφησε τη μπλούζα κλειστή για να μην κρυώσει. Είχε λίγο κόσμο, και βρήκε το μπ το στενό δρόμο, πέρασε μια γέφυρα και κατέληξε σε περιοχή τουριστικής παγίδας· στο Best Western. Τέλειωσε ο δρόμος. Ρώτησε το μπ ένα ζευγάρι που συνάντησε για το δρόμο· ο άντρας του έδειξε που να συνεχίσει το δρόμο το μπ. Τους ευχαρίστησε, έφαγε μια μπανάνα, έστριψε και τηλεφώνησε το κμμ. “Έστριψες νωρίς, συνέχισε το δρόμο. Θα θέλεις άλλη μισή ώρα για να επιστρέψεις.”

Ωραία, ας απολαύσουμε την έλλειψη τενεκεδών· δεν βλέπανε κόσμου. “Κουράστηκαν τα πόδια σου; ή γιατί κολλάς ακόμη στην βαριά ταχύτητα;” άκουσε, άλλαξε σε άνετη ταχύτητα και διηγήθηκε στο καλύτερο φίλο με τρεις ρόδες·

[Πριν από δεκαπέντε χρόνια, το μπ ήταν διαφορετικό· δεν είχε περάσει την κρίση όταν έχασε τη δεύτερη του μητρική γλώσσα και όλο το συνηθισμένο του περιβάλλον. Ανήκε σε θολές θεωρίες, δεν έφαγε σχεδόν τίποτε και βρισκόταν σε σκοτεινή διάθεση το βλαμμένο πρόβατο.²]

“Τότε, το 1989 και το 1990, είχαμε αρκετές ανεμοθύελλες, και το μπ τα αντιμετώπισε επάνω στο ποδήλατο, ένα φτηνό, λεπτό. Μέτρο με μέτρο πάλεψε να προχωράει. Χάρηκε όταν έβρεξε δυνατά. Τότε απέκτησε τους μυούς στους μηρούς. Καμιά άσκηση το άφησε ευχαριστημένο τότε. Στους δικούς του αυτό δεν άρεσε καθόλου. Πράγματι ήταν βλαμμένο πρόβατο, γιατί το μόνο του κίνητρο ήτανε ο μίσος. Το φαντάζεσαι; Τι κρύο έκανε, πόσο πείναγε χωρίς να φάει το βπ... Δεν αρώστησε, όμως. Είχε τρομερή αντοχή. Φύσαγε ο ά-

¹Ο μώλος σχίζει την εσωτερική λήμνη από την εξωτερική.

²Βέβαια δεν ήθελε ούτε να ξέρει για τον καλό ποιημένα, εννοείται.

νεμος, έβρεξε λύκους³, αλλά το βπ δε γύρισε με τίποτε. Θεωρούσε τον εαυτό του μαλθακό... αηδίασε την πολυτέλεια που είδε και μισούσε τον εαυτό του καθώς και τους γονείς και τα αδέρφια.”

Τώρα τα βλέπει πιο καθαρά το μπ: ήτανε τέρας εναντίον όλους από τη μια, κι από την άλλη αλάζονο πλάσμα. Την αλαζόνια παλεύει ακόμη.

“Αλήθεια; διστάζω να το πιστεύω, τώρα μου φαίνεσαι όχι το αντίθετο, άν είναι δυνατόν;!”

Βέβαια δυνατόν· εάν μισείς κατ’ αρχήν τον εαυτό σου και όλο που σε κρατά να επιβιώσεις, κουζουλαίνεσαι από το μίσος και ξεγελάς τον εαυτό σου με τη θεωρία υπαρξισμού. Ζεις την απελπισία, ζεις τις χειρότερες συναισθήσεις και νοιώθεις μεγάλειο — έτσι το έβλεπε το βπ. Για μόνη του παρηγοριά διάβασε τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη στο πρωτότυπο. Τ’ άλλα αηδίασε.

“Τόσο βλαμμένο ήσουν τότε· Δεν ήξερες τι σημαίνει χαρά;” Προφανώς όχι, ή μήπως τη μπέρδεψε με περιφάνεια και αλαζόνια το βπ. Συγκεντρώθηκε στ’ αρχαία, διάβασε τον *Προτρεπτικόν* του Αριστοτέλη και αισθανότανε πολύ σοφό. Πρώτον ήθελε να δώσει την εξέταση του GRAECUM για να πληρωθεί το μεγαλύτερο του θέλημα· να επιδείξει ότι ξέρει τ’ αρχαία. Το απόκτησε και κατάλαβε ότι το θέλημά του εκπληρώνεται με το να έρθει στην Ελλάδα για να μάθει τα νέα ελληνικά.

“Ωραία, θα κάνουμε ποδηλασία στον παλαιό σου τόπο όπου τα έμαθες. Θα φουασεί ο άνεμος και θέλουμε αντοχή, έτσι δεν είναι· Θα το καταφέρουμε και με χαρά; Τώρα ας συνεχίσουμε το δρόμο.”

Φτάσανε στην αυλή χαρούμενα. Θα ξεκινήσουνε πάλι σε λίγες μέρες. Το μπ θα συνεχίζει να γράφει στα ελληνικά για να πληρωθεί το θέλημά του.

³Στην Αγγλία βρέχει γάτες και σκυλιά· εδώ βρέχει λύκους, ενώ στην Αθήνα βρέχει καρεκλοπόδαρα.